

СТЕНОГРАМА

засідання Комітету з питань прав людини, національних меншин і

міжнаціональних відносин

від 21 вересня 2016 року

Веде засідання Голова Комітету Г.М.НЕМИРЯ

ГОЛОВУЮЧИЙ. *(Мікрофон вимкнено)*

ШУХЕВИЧ Ю.Р. Даний законопроект зареєстрований ще у серпні минулого року і він що собою передбачає: скорочення терміну відповідей наших офіційних установ, службовців і таке. У нас законом передбачено тридцять днів. Ми хочемо скоротити до двадцяти. Ті, де зобов'язується відповідь давати службовцям у п'ятнадцятиденний термін скоротити до десяти, а де є там такі дуже ніби складі і передбачається, що ще можна з тридцяти продовжити ще на п'ятнадцять, тобто скоротити їх до тридцяти, на одну третю. Чому ми вважаємо, що це потрібно? Тому що, знаєте, колись відповідь на всі ці заяви і так далі, коли ще ця паперова канцелярія велася, архіви і так далі, то потребувало вивчення, часу і так далі. Тепер ми користуємося комп'ютерами. Натиснув і комп'ютер дасть всю необхідну інформацію. І тому ми вважаємо, що це можливо зробити і потрібно зробити для того, щоб скоротити час на отримання відповідей заявникам.

Головне експертне управління схвалило, визнало закон нормальним, немає ніяких застережень до нього. І я прошу комітет, щоб і ваш комітет також підтримав наш законопроект.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую. Колеги, будь ласка, хто хотів би взяти слово?

Колега Пацкан.

ПАЦКАН В.В. Цілком підтримую, але ще б дуже хотілося, щоб ми отримували відповіді змістовні від тих чиновників, а не просто відписки. Тому що в багатьох випадках на сьогоднішній момент ми отримуємо просто формальні відписки на ті чи інші питання. З термінами і строками я з вами погоджуюсь. Але як би нам прописати чи вказати на відповідальних тих працівників, які несуть відповідальність за ті відписки. А з строками погоджуюсь.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дивіться, колеги, є ще одна обставина, про яку ми будемо говорити і щодо другого питання порядку денного. Оскільки у нас є застарілий Закон «Про звернення громадян», ми вже неодноразово торкалися того, що треба створити робочу групу. Зараз цей процес наближається до завершення. Для того, щоб розпочати роботу над законопроектом щодо нової редакції Закону України «Про звернення громадян». Ми сьогодні, до речі, могли б визначити... я пропоную можливо хтось візьме ініціатив на себе, щоб один з членів комітету очолив таку робочу групу, щоб вона вже почала працювати.

В даному випадку є два підходи, які можна підсумувати. Що краще не може бути ворогом доброго. І краще, безумовно, як то кажуть, мати комплексний підхід вже новим законом, але добре також є те, що цим законом будуть стимулюватися посадовці, чиновники, для того, щоб під стислі терміни давати відповіді на запитання. Це не вирішує, на жаль, цю сутнісну проблему щодо якості, предметності відповіді на запитання, про що колега Пацкан сказав. Але, принаймні, воно суттєво зменшить терміни листування. Ми вже ж у двадцять першому столітті все ж таки. І ті норми, які діяли у минулому столітті, трошки їх треба пришвидшити. І те, що було сказано замість тридцяти – двадцять, замість п'ятнадцяти – десять, замість

сорока п'яти – тридцять. В даному випадку ми бачимо певне пришвидшення.
Колега Сулова.

СУСЛОВА І.М. Якщо дозволите, готова очолити групу і створити і працювати над відповідним законом новим – перше. Друге, гадаю, що варто підтримати ініціативу нашого колеги пана Шухевича і дотриматися рекомендацій науково-експертного управління за основу. Приймаємо, но рекомендуємо комітет нехай ухвалить рішення прийняти за основу, а паралельно створимо робочу групу щодо напрацювання нового тексту законопроекту.

ПАЦКАН В.В. Мудрість Шухевича і молодість Сулової як раз дадуть енергію... *(сміх у залі)*

ГОЛОВУЮЧИЙ. А якщо молодість, то це не мудрість?

ПАЦКАН В.В. Вона мудра, але буде ще мудріша, ніж Шухевич.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Добре. З цим уточненням приймається. Я не бачу заперечень. І тоді ми будемо рекомендувати прийняти цей закон за основу. Дякую.

Переходимо до другого... давайте до першого пункту порядку денного. Проект Закону про внесення змін до Закону України «Про реабілітацію жертв політичних репресій на Україні» щодо реабілітації дітей жертв політичних репресій, реєстраційний номер 4979, внесений народними депутатами України Мусієм, Парубієм та іншими, всього сорок одна особа.

Колега, підпис якого стоїть першим в цьому законопроекті – Мусій Олег Степанович – направив на моє ім'я листа, де він повідомляє, що у зв'язку з проведенням засідання Комітету з питань охорони здоров'я в цей самий час, він не може бути присутнім, тому пропонує представити

зазначений законопроект іншим співавторам законопроекту – членами Комітету Верховної Ради України з питань прав людини.

В даному випадку у нас виникає певна колізія, оскільки я, як голова, також значуся одним з авторів законопроекту, серед цих 41 є колега Пацкан. То я хотів би передати, щоб уникнути уявлення про наявне або конфлікт інтересів, право ведення щодо розгляду цього питання іншому. Я так розумію, що колега Сулова не є автором, тому в даному випадку процедурно я прошу вас, колега Сулова, вести обговорення цього питання.

СУСЛОВА І.М. Дякую. Шановний пане голову, шановні колеги, чи є якісь пропозиції? Хтось бажає висловитись із співавторів даного законопроекту?

ГОЛОВУЮЧИЙ. Я пропоную дати слово представнику секретаріату, але присісти сюди, щоб це у стенограму ввійшло. Це також питання, я думаю, класичне: що б краще не було ворогом доброго. Прошу.

ПАНТЕЛЄЄВА О.О. Шановні народні депутати, кілька слів щодо даного законопроекту. Ідея цього законопроекту, яким вносяться зміни до статті 3 Закону України «Про реабілітацію жертв політичних репресій на Україні» цілком заслуговує на увагу. Адже нею пропонується визнати реабілітованими дітей, народжених від громадян, які перебували у місцях заслання і вислання. Єдине, що хотілося б зазначити, що у тих зверненнях, які надходять на адресу комітету, відзначалися і інші категорії осіб, які у неповнолітньому віці постраждали від політичних репресій. І у даному законопроекті, зокрема, не знайшли відображення такі категорії, як особи, які народилися у осіб, які відбували покарання у місцях позбавлення волі чи під час примусового поміщення у лікувальні заклади, особи, які не тільки народилися в засланні і висланні чи в цих місцях, але і разом з батьками саме і перебували в цих місцях позбавлення волі, заслання, вислання чи

спецпоселення. І ті категорії осіб, які залишилися без опіки батьків, які знаходилися потім або у дитбудинках, або взагалі залишилися сиротами чи напівсиротами. Тому, з огляду на це більш комплексно підійти до вирішення даного питання.

І хотілося б іще зазначити, що метою даного законопроекту передбачалося визначити не тільки правовий статус цієї категорії осіб, а й встановити гарантії їх соціального захисту. Хотілося б зазначити, що зміни до статті 3 Закону «Про реабілітацію жертв політичних репресій на Україні» можуть не вирішити поставлену мету. Адже на дану категорію осіб не поширюються пільги, які передбачені в інших статтях даного Закону. Звичайно, тоді поставлена мета не буде досягнута так, як було задекларовано. Зокрема про це відзначало у своєму висновку Головне науково-експертне управління. Єдине, що воно там ще висловлювало, чи доцільно визнавати цю категорію осіб реабілітованими чи все ж таки вони є потерпілими, оскільки до них нібито безпосередньо не застосовувалися репресії. Ну це вже більш дискусійне таке питання. І хотілося іще зазначити, що в принципі сам Закон «Про реабілітацію жертв політичних репресій на Україні» він уже настільки є застарілим, скажімо так, що визріла дійсно потреба про його викладення у новій редакції, що як раз нам сьогодні і пропонує Український інститут національної пам'яті. Можливо тоді уже в комплексі слід вирішувати зазначені питання.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Добре.

СУСЛОВА І.М. Чи мають бажання колеги висловитись з даного питання?

ГОЛОВУЮЧИЙ. Будь ласка, прошу.

СМІРНОВА О.Л. Доброго дня, секретаріат Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини, заступник керівника секретаріату Смірнова Олена Львівна. Ми дійсно підтримуємо і вважаємо, що це законопроект він заслуговує на підтримку, але повністю позиція секретаріату нам є зрозуміла, оскільки аналіз тих звернень, які надходять до секретаріату говорить саме про те, що необхідно більш розширити категорії тих осіб. І тут дійсно, кажучи, що не всі навіть ті особи, які підпадають під поняття діти репресованих, вони не всі охоплені саме цим законопроектом. Тому що значно більше цій категорії. Крім того, до нас доходять дуже багато звернень з того, щоб поширити пільги, які передбачені репресованим і на членів сім'ї, які постраждали від тих репресій. Наприклад, ми говоримо діти залишились без батьків, а іноді і дружина залишилась без чоловіка або родичі втратили близьку людину. Тому в принципі підхід для оновлення, можливо більш такого поглибленого вдосконалення цього Закону був би теж доречним. Дякую за увагу.

СУСЛОВА І.М. Ще бажаючи? Будь ласка.

УСТИМЕНКО С.О. Сергій Устименко, заступник Міністра соціальної політики. Шановний пане голову, шановні народні депутати, оскільки законопроектом пропонується доповнити статтю 3 згаданого Закону новою категорією реабілітованих громадян, а саме дітьми, народженими від таких громадян у місцях заслання або вислання. Зазначене доповнення встановлює цій категорії осіб відповідний правовий статус, тобто статус жертв на рівні зі своїми батьками. На думку Мінсоцполітики прийняття законопроекту призведе до розширення кола осіб, які матимуть право на пільги з оплати житлово-комунальних послуг, проїзду, санаторно-курортного лікування і це потребуватиме додаткових витрат коштів Державного бюджету. Ви добре обізнані, що наразі на жаль відсутні фінансові ресурси в необхідному обсязі для виконання вже діючих законів України з надання пільг. Єдине хочу

відзначити, що у Плані пріоритетних дій Уряду на цей рік передбачено як окреме завдання монетаризація окремих видів пілґ, тому це може слугувати механізмом, але станом на сьогодні, як я вже сказав, на нашу думку відсутні фінансові ресурси в необхідному обсязі, якщо ми будемо брати таке розширення значне, зазначене усіма попередніми виступаючими. Дякую.

СУСЛОВА І.М. Бажаючи колеги? Так, будь ласка, пане Юрію.

ШУХЕВИЧ Ю.Р. Слухайте. Це я до представника міністерства. По-перше, категорія не така значна. Ви не забувайте, що вже пройшли роки і ті люди просто вмирають. Ви розумієте що, я вам приведу. Моя сестра вона осталась у п'ять років, осталась і була у дитячому будинку і попадала під цю категорію. Їй сьогодні сімдесят шість років. Але ще є і старші по віку. Так що... Правда є там і молодші, але тим молодшим шістдесят років - шістдесят п'ять років. І не думайте, що так вже їх є багато. То це є перше. Але з другого боку існує справедливість. І хоч вони не визнавалися ніби репресованими, але в сталінські часи, якщо висилали родину, а жінка їхала вагітною і народила чи в вагоні чи вже там на місці, оскільки її в списках висланих не було, бо тільки матір з дітьми... *(нерозбірливо)*..., а та, яка ще не народилась в списках не була, то вона не вважалась... але там, коли вона відбувала ця дитина. Ви розумієте, що вона не мала, так само як і батьки, права виїзду звідти і багато деяких обмежень. Їх зазнавали як і батько і мати вислані чи брати і сестри, які народилися ще до висилки. Ті самі обмеження. Тому я вважаю, що те просто справа справедливості.

СУСЛОВА І.М. Шановні колеги...

ШУХЕВИЧ Ю.Р. Перепрошую, а є у вас дані скільки ви говорите, що це велика категорія? У вас дані є?

ГОЛОС ІЗ ЗАЛУ. Немає.

(Загальне обговорення)

СУСЛОВА І.М. Будь ласка, до мікрофону.

ТАРАСОВА О.С. Начальник управління у справах ветеранів Міністерства соціальної політики Тарасова Олександра. На сьогодні кількість репресованих по ЄДАРПу на 1 вересня кількість чуть більше п'яти тисяч. Кількість дітей репресованих ми не маємо, бо нема такої категорії, не збиралась кількість. Але, на сьогоднішній день у нас немає забезпечення пільг щодо проїзду всіх категорій ветеранів, у нас не має забезпечення пільг щодо безкоштовних медикаментів ряда. Ви знаєте, що в чотирнадцятому році зняли пільги щодо комунально-житлових і обмеження по мінімальному прожитковому мінімуму для учасників війни, для дітей війни, для багатьох категорій, якщо ви знаєте. Це приймала Верховна Рада і зараз дуже нових категорій, хто потерпає від ситуації, що фактично в Законі прописано, а користуватися цим не можуть, бо нема фінансування і держава не гарантує цих гарантій законних. На сьогоднішній день, якщо добавляти категорії, ми должны говорити чесно, що ми не зможемо давати пільги.

ШУХЕВИЧ Ю.Р. Дозвольте запитання? А ви можете сказати чи є у ва дані кількість по першій статті Закону про реабілітацію і по третій?

ТАРАСОВА О.С. Я з собою не взяла, но були, ми збирали ці дані з обласних державних адміністрацій і в ЄДАРПі вони знаходяться ці дані. Якщо потрібно комітету, ми надамо.

СУСЛОВА І.М. Дякуємо. Шановні колеги, чи є якісь пропозиції, враховуючи те, що було висловлено нашими колегами?

БРЕНЗОВИЧ В.І. Я пропоную підтримати.

СУСЛОВА І.М. Пане Валерій.

ПАЦКАН В.В. Вище обговорений законопроект нас членів комітету є чотири підписанти: Джемільєв, Немиря, Пацкан і Брензович. То ми свідомо розуміємо, що ми будемо підтримувати цей законопроект, так як ми є підписантами цього законопроекту. Ми маємо зараз два шляхи вирішення питання. Перше, або проголосувати за нього і попросити проголосувати за нього в першому читанні або автоматично вже створювати робочу групу і напрацьовувати новий закон по жертвам політичних репресій.

ГОЛОВУЮЧИЙ. У мене є така пропозиція. Оскільки це питання не лише минулого, це є питання сьогодення. Як правильно зазначило, з одного боку ми оперуємо логікою, що нема коштів, з іншого боку ми не знаємо які кошти, оскільки не знаємо скільки таких дітей. І в даному випадку треба не чекати, на мою думку, прийняття нового закону, який невідомо коли буд прийнятий і який. А зараз зробити той маленький крок, який стосується однієї категорії. Секретаріат правильно зауважив, що тут деякі інші категорії близьких або інших членів сімей можливо не враховані. Але тим більше ми говоримо про дітей і жертв політичних репресій. Логіка чіткості визначення чи це є реабілітація чи це відновлення прав, я не знаю, на цьому етапі в назві закону можна міняти це відновлення прав. Але реабілітація воно в широкому понятті, включає і відновлення прав. Тому ще це в тому числі не лише вузьке визначення поняття. Реабілітація в широкому воно включає поняття відновлення прав. Я не думаю, що це є аж така суттєва правова колізія. Тому я приєднуюсь до тих колег, які висловились за те, щоб цей закон був прийнятий за основу.

СУСЛОВА І.М. Так, але ми не маємо кворуму.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Ні, у нас кворум був, оскільки був колега. Але для того, щоб також дотримуватися регламенту будь-які рішення, які ми зараз затвердимо і обговоримо, вони мають бути також затверджені колегами, зокрема колегою Чубаровим, який був присутній на засіданні або іншими, якщо вони винайдуть таку можливість.

СУСЛОВА І.М. Добре, шановні колеги, тоді прошу висловити свою позицію. Хто за? Проти? Утримались?

ГОЛОВУЮЧИЙ. Чубаров співавтор цього закону.

СУСЛОВА І.М. Проти? Утримались? Зрозуміло, рішення прийнято.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую. Шановні колеги, другий пункт порядку денного. Проект Закону про внесення змін до Закону України «Про звернення громадян» щодо посилення захисту прав учасників бойових дій та антитерористичної операції, членів сімей Героїв Небесної Сотні при розгляді звернень громадян, 4761, народними депутатами Савченко та інші, загалом 16 осіб.

Знову ж таки, оскільки я є одним з... мій підпис стоїть серед співавторів. Для того, щоб уникнути конфлікту інтересів я просив би тоді колегу Пацкана, якщо він не є у списку співавторів, тоді головувати при розгляді цього питання. Прошу.

ПАЦКАН В.В. Шановні колеги, законопроект 4761. У кого є якісь побажання щодо виступу по даному законопроекту? Чи може представники секретаріату Уповноваженого або хтось інший має бажання виступити? Офіс Уповноваженого.

СМІРНОВА О.Л. У секретаріата Уповноваженого в принципі є лише маленькі застереження і по другому і по третьому пункту стосовного того, що нам прийдеться збільшувати кількість своїх представників, які займаються дотриманням контролю за Законом «Про звернення громадян», оскільки це дійсно буде, скажімо так, другий законопроект збільшить навантаження на першу особу. Значно більше. Тому що на сьогодні дуже обмежена кількість кому зобов'язані надсилати відповіді саме перші керівники органів. Тут збільшиться навантаження, тому ми будемо очікувати лише кількість. Але в принципі по суті у нас зауважень немає, єдине, що ми дійсно вважаємо коли буде робоча група створена нас включити в робочу групу по опрацюванню Закону «Про звернення громадян», щоб нову редакцію напрацювати. Дякую.

ПАЦКАН В.В. Може Григорій Михайлович, ви?

ГОЛОВУЮЧИЙ. Шановні колеги, знову ж таки, як я зазначав і на початку нашого обговорення щодо пункту третього порядку денного. Закону «Про звернення громадян» вже більше двадцяти років, або двадцять років. В дев'яносто шостий рік він був прийнятий. Безумовно, умови, в яких той закон приймався і які зараз, вже і суспільство більш зрілим є і, зокрема, коли ми говоримо про ту редакцію закону, то там мають право таке пріоритетне, щоб їх звернення розглядалося або вони на прийом потрапляли, зокрема Герої СРСР, Герої Соціалістичної Праці і таке інше. В даному випадку знову ж таки, класична ситуація: чи чекати коли буде розроблений і затверджений новий закон, нова редакція Закону «Про звернення громадян» чи зараз, якщо можна, принаймні на цю, я думаю, визначну подію в історії України – Революцію Гідності – і також та війна, яка зараз іде на Сході відгукнутися для того, щоб учасники бойових дій, члени сімей Небесної Сотні мали

пріоритет при розгляді їх звернень, я думаю в цьому є очевидна і пряма логіка.

Тому я вважав би, що ми маємо паралельно рухатися вперед. Робоча група щодо підготовки нової редакції Закону «Про звернення громадян» і... Колега Логвинський, коли вас не було я запитав хто з членів комітету хотів би очолити цю робочу групу. Визвалася колега Сулова, але я не хотів би, щоб це розглядалося, що вас вирішили...

ЛОГВИНСЬКИЙ Г.В. Я підтримую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Якщо ви підтримуєте, ми зарахуємо ваш голос таким чином. А в даному випадку я би пропонував комітету підтримати цей закон для прийняття за основу.

ПАЦКАН В.В. Є ще бажуючи виступити? Будь ласка.

ЛОГВИНСЬКИЙ Г.В. Щоб всі розуміли суть зазначеного закону мова іде проте, що в разі, якщо встановлене коло осіб, до яких відносяться члени сімей рівня першого ступеню споріднення, загиблих під час проведення бойових дій, антитерористичної операції, вони мають безпосередній доступ до перших осіб керівників державних органів, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ, організацій особисто. А є яка численність таких людей? Я хотів би... (*нерозбірливо*)... якщо вони мають доступ і вимагати відповідно, яке буде навантаження на органи самоврядування, міністерств та відомств. Як це буде працювати в даному випадку?

ТАРАСОВА О.С. На сьогоднішній день більше п'ятнадцяти тисяч поранених. Інвалідність отримали станом на 01.08 у нас тільки дані були, ми

збирали їх теж з обласних державних адміністрацій, три тисячі шістсот шістдесят одна особа. Але, цей процес повільний. Багато хто з поранених...

ЛОГВИНСЬКИЙ Г.В. Загиблих?

ТАРАСОВА О.С. Ні, я говорю про поранених, інвалідів війни. Про загиблих окремо. Інвалідність – це такий процес дуже тривалий в лікуванні і після цього тільки отримання інвалідності.

По членам сімей загиблих. У нас кількість шість тисяч п'ятсот тридцять одна особа, враховуючи дітей - тисяча вісімсот шістдесят... я точно до одиниць не пам'ятаю цифри. Це члени сімей загиблих по АТО виключно.

ГОЛОВУЮЧИЙ. А скільки у нас Героїв України, СРСР, Соціалістичної Праці, кавалерів ордену?..

ТАРАСОВА О.С. Це різні закони, кавалери зірки – це закон про працю попадають вони. По АТО – то п'ятнадцять осіб отримали на сьогоднішній день. Із них десять осіб – посмертно. По категорії Героїв війни по труду котрі отримали, чесно кажучи, я не пам'ятаю цих цифр.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

ЛОГВИНСЬКИЙ Г.В. Тобто, якщо я правильно розумію...

ТАРАСОВА О.С. Але вони у нас є. Я можу надати комітету.

ЛОГВИНСЬКИЙ Г.В. Мова іде про що. Якщо мова ішла до цього часу, що приблизно сто - тисяча осіб на всю нашу державу мали такі повноваження, навіть менше...

ТАРАСОВА О.С. Інваліди війни першої категорії мали таку змогу. І це велика категорія. Більшість з них цим користуються.

ЛОГВИНСЬКИЙ Г.В. А яка їх кількість? Але ми розумієм, що зараз збільшується навантаження на окремі посадові особи в рази, в сотні або тисячі разів.

ТАРАСОВА О.С. В сотні і тисячі, так. Не в десятки тисяч, так.

ЛОГВИНСЬКИЙ Г.В. Зрозуміло, що зазначені посадові особи мають певний час для прийому громадян, то для звичайних громадян взагалі... (нерозбірливо)... або навпаки, ці особи повинні завжди займатись тільки прийомом.

ТАРАСОВА О.С. Так.

ЛОГВИНСЬКИЙ Г.В. Тобто... Я не думаю, що тут така є логіка. Або це буде знищення діяльності цих підприємств і міністерств, або в іншому випадку люди не отримають те, що ми їм обіцяємо. Це те ...*(нерозбірливо)*..., які ми зароджуєм, але вони є неможливі. Як пріоритет, ми розумієм, якийсь там повинен дати...

ТАРАСОВА О.С. Якщо дозволите, ще маленький коментар. Дійсно, ця категорія в пріоритеті у всіх державних органів. Це я чітко вам говорю. І до нашого міністерства і всі органи соцзахисту ця категорія – члени сімей загиблих по АТО, інваліди війни – вони в пріоритеті.

ПАЦКАН В.В. Хто ще бажає виступити?

ГОЛОВУЮЧИЙ. Можна? Я хотів би ще додати. Колеги, очевидно, що тут є дві сторони: моральна сторона і сторона рації, організації і виконання, власне. Тому, я думаю з моральної точки зору навряд чи будь-хто, в тому числі, я впевнений, колега Логвинський, буде заперечувати проти морального обов'язку, будь то керівники держави, будь хто інший. Коли ми говоримо, що це люди поранені, або члени сімей загиблих, які захищають Україну, захищали і захищають зараз, що це розглядається як додаткове навантаження. Або члени сім'ї загиблих Героїв Небесної Сотні. Навряд чи хтось навіть так подумає поставити питання. Але є логіка в постановці, щоб закон який прийнятий з моральної точки зору незаперечний, а його реалізація дозволила власне це право цих громадян реалізувати. Я думаю, що в даному випадку можуть і мають існувати певні процедури щодо розгляду, що може бути предметом вже при обговоренні цього закону і підготовці його до другого читання. Щоб можна було раціоналізувати ці речі. Для того, щоб ті, хто мають це право, мали можливість його реалізувати в розумний спосіб. Таким чином, щоб це не перетворилося на фікцію. Тому я б пропонував ці речі розділити. Повторюся, що я б закликав колег затвердити цей закон, взяти за основу.

ПАЦКАН В.В. Шановні колеги, є в когось пропозиції, зауваження або ще бажання виступити по даному законопроекту? Тоді хто за те, щоб законопроект прийняти за основу і потім вже до другого читання доопрацювати? Прошу голосувати. Хто за?

ЛОГВИНСЬКИЙ Г.В. І ще одна пропозиція: все ж таки направити його на доопрацювання, щоб вирішити ці проблеми, які ми порушили.

ПАЦКАН В.В. Тобто?

ЛОГВИНСЬКИЙ Г.В. В даному випадку я ще раз кажу – не передбачено чи, або цей закон буде декларативний, який надає тільки, надає зайве, так зване відчуття, що хтось бореться, хтось допомагає, або навпаки – він не буде діяти. Тому це не вирішення проблеми, яку я бачу на даний час. Безумовно я підтримую Голову Комітету, який сказав, що ми за і ми завжди готові допомагати, але я проти будь-яких декларацій, які ми не будемо виконувати. Це не відповідає дійсності. Або буде паралізований весь апарат держави, або в іншому випадку, да, або в іншому випадку вони просто не прийдуть на ці прийоми. Ми це все зрозумієм, всі присутні тут. Тому давайте визначимось – або визначимо якісь інші шляхи, як це повинно працювати, бо така гарантія, яка зазначена в цьому законі – це безпосереднє чітке право громадянина.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Колеги, можна я? Колега Логвинський, я хочу сказати те, про що я сказав – про дві сторони. У нас немає з вами протиріч стосовно того що, для того , щоб закон працював, відповідно має бути процедура, яка є раціональна, яку можна використати і дослідити. І ті, хто має виконувати цей закон, мають бути підзвітними для цього. Але з іншого боку право тих, хто згідно з цим законом отримує пріоритет, воно також має бути гарантовано. Оскільки це закон. Я не повторюю те, що я сказав, що в даному випадку це питання вже процедури: як реалізувати це право. Ми можемо його під час доопрацювання під час підготовки до другого читання передбачити відповідний порядок реалізації цього права в той чи інший спосіб. Я б закликав, в даному випадку колегу Логвинського, навіть зняти необхідність відправляти його на доопрацювання, оскільки в даному випадку, повторюю, це наш моральний обов'язок надати можливість і зробити все для того, щоб таке право, яке є очевидним і важко його оспорювати, могло бути реалізованим.

ПАЦКАН В.В. Будь ласка.

ШУХЕВИЧ Ю.Р. Слухайте, по перше - право правом, але чи всі будуть звертатись? Щодо навантаження. Друге – там повинні, наскільки я знаю тільки відповідь дати перша особа, підписати. Тобто самі розумієте, що будуть інші люди готувати, вияснити, а потім міністр чи начальник департаменту...

(Загальна дискусія)

ШУХЕВИЧ Ю.Р. Тим більше, що я вам скажу, ще одне. Ви розумієте, якщо брати попередні закони, що мали це право звертатися учасники Другої світової війни, а там була кількість ой-йой-йой, набагато більша. Так. І таке вони мали правило.

І я ще одне хочу сказати. То вже для міністерства. Ви розумієте, що звертаються люди, які не змогли вирішити свого питання, болючого питання на рівні району, міста, області. Вони тоді звертаються до міністерства. Коли будуть відповідно працювати, то я вам не в докір, але Ви самі розумієте, коли будуть працювати нормально низові ланки, то звернень буде менше.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Я хочу підтримати колегу Шухевича. Знову ж таки, якщо продовжити логіку колеги Логвинського, то тоді, оскільки це право звернень мають всі 42 чи скільки у нас мільйонів громадян України, то якщо всі вони звернуться і захочуть реалізувати своє право, то як тоді будуть працювати наші державні органи. Це та ж сама логіка. Якщо всі, хто має право: члени родин Небесної Сотні, загиблих або поранених, скористаються цим правом, то як будуть працювати наші державні органи?

ЛОГВИНСЬКИЙ Г.В. Шановний Григорій Михайлович, я все ж таки хотів би висловити власну логіку з першого, так сказати, істочніка, джерела замість того, щоб хтось коментував. Я хотів Вам підкреслити, що відповідно до норм Європейської Конвенції захисту прав людини будь який закон повинен бути передбачений та зрозумілий. І голосуючи за популістські закони, ми надаємо людям очікування, які вони не отримають. І наша з вами

відповідальність за порушення міжнародного права про те, що ми популістичним чином вибудуємо систему, які потім наша держава не виконуватиме. Після цього ми будемо програвати в міжнародних судах позови, і після цього ми, знаючи, що це ніколи не буде виконано, фактично знущась над нашими громадянами. Так не повинно діяти. Тому моя логіка в зв'язку з цим, якщо є реалістичним, якщо мова йде про кошти, ми повинні знаходити кошти. Але якщо мова йде про діяльність, ми можемо розрахувати. Дійсно за мій час, в мене було мабуть більше досвіду керувати підприємствами, установами, організаціями. Я знаю, про що йде мова. Яке є навантаження, яка кількість годин потрібна вистачити для, наприклад, відповіді або прийому громадян. В такому випадку або ця посадова особа, бо зазначена тільки одна посадова особа - керівник, не буде працювати, чим знищуються інтереси держави. Або інший випадок – що вона не зможе приймати цих громадян. Тоді ми повинні спочатку сказати, що ми ставимо питання: або у нас повинно бути три керівника, п'ять. Давайте змінимо Конституцію – буде у нас в міністерстві 5 міністрів. Окремі три для прийому громадян. Тому я прошу, щоб всі розглянули це питання з цієї точки зору.

ПАЦКАН В.В. Шановні колеги, я вас дуже прошу, давайте конструктивно. Нам треба прийняти рішення. Є дві пропозиції. Перша - за основу, друга - на доопрацювання автором. чому на доопрацювання автором, тому, що пункт в кожному статті чотирнадцятій, п'ятнадцятій, шістнадцятій заявляє чітко «Розглядається першими керівниками державних органів, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ, організацій, особисто. Тобто навколо цього точиться зараз дискусія. Якщо ми це можемо відкорегувати до другого читання, якщо нам Регламент дозволяє це відкорегувати, тоді ми можемо приймати його за основу, якщо ми це не можемо відкорегувати тоді авторам на доопрацювання. Я буду виставляти пропозиції обидві на голосування, нехай народні депутати визначаються з тим хто як буде голосувати.

Перша пропозиція. Хто за те щоб вищезазначений законопроект підтримати за основу? Прошу голосувати. Хто за? Хто проти? Хто утримався? Хто за те щоб повернути авторам доопрацювання і прибрати ці норми і дати... нехай продумає Григорій Михайлович, або його колеги якісь рішення такого законопроекта і позачергово його розглянути на Комітеті, щоб не відкладати його у довгий ящик і щоб він був дійсно прийнятий, тому що відволікати і зневажати цією категорією громадян, які пройшли АТО, яких родичі загинули, які родичі загинули, які Героями України. Прошу проголосувати за те щоб повернути авторам на доопрацювання і в найкоротші терміни їх цей законопроект підтримати на Комітеті. Хто за? Прошу проголосувати.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Добре я можу зараз прибрати оскільки у нас зараз нема кворуму маємо запитати думку інших колег. Я хотів би постфактум, по суті обговорення висловити стосовно репліки колеги Логвинського. Колего Логвинський, коли Ви називаєте популізмом прийняття закону, який спрямований на захист прав учасників бойових дій та антитерористичних операції, членів сімей Героїв Небесної Сотні при розгляді звернень громадян, то я хочу висловити свою рішучу незгоду з такою трактовкою на чому б така трактовка не базувалась, тим більше, що Фракція, яку Ви маєте честь представляти саме захист прав учасників бойових дій та антитерористичних організацій ставить як прапор і основну організуючу ідею свого перебування в парламенті. Тому я шокований чесно кажучи тим, що Ви допустили такий термін образливий популізм, щодо закону який був підготовлений серед інших Героєм України Надією Савченко і Юрієм Шухевичем і підтриманий. Я також висловлюю свою збентеженість з огляду на те, що на мою думку тут партійні деякі речі взяли гору над речами які б не мали ставати між нами, в тому числі, як членами Комітету при розгляді питань, які мають об'єднувати, а не роз'єднувати. Я прошу внести ці мої слова в протокол.

ЛОГВИНСЬКИЙ Г. В. Шановний Григорій Михайлович, а я Вас прошу тоді Ви ще раз повторите. Те, що я зараз почув от це схоже на ті терміни які я тільки щойно я зауважив. Я вважаю що звинувачення щодо партійної приналежності в даному випадку не йде мова. Мова йде про те, що якщо Ви дійсно хочете допомогти зазначеним особам ви могли, наприклад, вчора проголосувати щодо Держдуми, нажаль, Ви і представники фракції БЮТ залишили зал для цього. Я вибачаюсь, але я прошу дати мені завершити і внести це в протокол. Тоді Ви не маєте права звинувачувати жодного депутата в висловленні власної думки на цьому Комітеті, більш того, як Ви вважаєте і бачите, що Комітет не підтримав Ваш законопроект тому, що Ви не врахували права цих громадян. Тому, що якщо би аби врахували можливо, дійсно вони мали ці повноваження та право, я б залюбки завжди голосував би «так». Але якщо навмисно ставиться держава в умови що люди повинні відчувати, що держава їх скривджує бо надає їм непередбачувані можливості, які ніколи не будуть виконані то це саме попереджає популізм це не стосується зазначеного закону, як Ви неправильно відмітили, це зазначається до відповідної дії, які зараз дуже модні в нашому парламенті саме тому вони визначаються, давайте кожному видам по десять мільярдів. Давайте пропонувати, чому ні? Давайте кожному побудуємо десь інші речі, я це чую, давайте зробимо газ за 5 копійок, як це було у Радянському Союзі. Ми не повинні і чітко ті представники, я знаю, що це ніколи не буде, ті представники яке каже, що це неможливо, завдання які, розруйнувати і щоб ті події, які відбулися ще раз відбулися в нашій державі, щоб не вшанувати пам'ять людей які загинули, а тільки роздратувати їх близьких, ми приймаєм популістські закони, ми не даєм чіткої відповіді, ми не гарантуєм і не говорим правду, і особисто не допомагаєм ще й наш обов'язок. Тому я ще раз підкреслюю, та поясню, що я саме хотів сказати.

ПАЦКАН В.В. Друзі, дозвольте.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Прошу.

ПАЦКАН В.В. Без політичних лозунгів. Наш Комітет завжди вирізнявся поміркованою позицією. В нашому Комітеті завжди не було чвар. Ми завжди знаходили компромісні рішення по тих чи інших питаннях. Про що йде мова, Григорій Михайлович, Георгій Володимирович, ми маємо зробити такий крок до цих людей, щоб потім ні державні чиновники, ні вищі посадові особи не червоніли перед тими людьми, якщо вони не зможуть їх прийняти. Я б дуже хотів, щоб кожна людина, яка звернеться до державного чиновника на будь-якому рівні була вислухана. Тому що ті події, які відбулись у нас: і Небесна Сотня і Донецьк, Луганськ і Крим, внесли біль і страждання в багато сімей, внесли втрату близьких і рідних. Будьте добрі, я закликаю вас до поміркованої позиції і до компромісного рішення щодо даного законопроекту. Якщо ми зможемо, Григорій Михайлович, ці питання, де є спірні, якимось в якійсь іншій редакції викласти, ми 100% всім Комітетом підтримаємо це. І ми будемо мати нормальний законопроект, який буде працювати на благо тих людей, про яких йдеться в законопроекті.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую. Ми рухаємося далі. Кожен мав можливість висловити свою точку зору. Це не був спір між двома членами Комітету, це було викладення позиції кожного з членів Комітету. Всі, хто хотів, мали можливість висловитися. Інші, я думаю, будуть судити. Я повторюю, що я переконаний, що ті речі, про які зазначались, я двічі про це говорив, ми мали повну можливість виправити, врегулювати під час підготовки його до другого читання. Я ще раз жалкую, що з цього приводу у нас не відбулось, в даному випадку, ми не досягли консенсусу. Я не втрачаю надії, що такий консенсус буде досягнутий.

ПАЦКАН В.В. Одну репліку. Володимир Павлович, нам дозволяє Регламент відкоригувати ці позиції під час підготовки до другого читання? Стаття 116. Ми не суперечим?

СИМОН В.П. Питання в чому. Якщо ми там випишемо інше – не посадові особи, а їх заступники, ми розширимо цю категорію і тоді ми змінимо концепцію.

(Загальне обговорення)

ГОЛОВУЮЧИЙ. Шановні колеги, я думаю, кожен висловився, я думаю, не варто далі продовжувати. Ми маємо зараз проміжний результат. Остаточний буде, коли інші члени Комітету також матимуть можливість висловитись. Я пропоную рухатися далі.

Пункт четвертий порядку денного. Проект Закону про внесення змін до статі 6-1 Закону України «Про свободу пересування та вільний вибір місця проживання в Україні», реєстраційний номер 4920, внесений Кабінетом Міністрів України. Я хочу зразу, з самого початку зазначити колізію, яку ми тут маємо. Справа в тому, що ми вже розглядали і рекомендували для розгляду парламенту закон, який, хоча він де-юре не проходить як альтернативний, але де-факто він є альтернативний. Це законопроект 3833, поданий депутатами України Розенблатом та іншими. Він зараз, до речі, стоїть на розгляд вже на завтрашнє пленарне засідання. Цей законопроект, 4920, він урядовий, не іде як альтернативний. Але фактично предмет регулювання один і той же.

В даному випадку ми маємо якимось чином, я прошу ще працівників секретаріату з цього приводу, можливо інших колег висловитись. Є кілька шляхів як рухатися далі. Перший і очевидний шлях – це рекомендувати взяти один з цих законопроектів за основу. У нас вже розглянутий і рекомендований за основу проект 3833 Розенблат та інші. І на підготовці його до другого читання врахувати речі, які зокрема зазначаються і в законопроекті, поданим Кабінетом Міністрів.

Інший варіант – це нам приймати інше рішення щодо законопроекту Розенблата і таким чином ми впадаємо в прецедент, коли щось таке, що ми вже рекомендували, ми відкликаємо. Він, до речі, вже пів року я думаю, знаходиться на розгляді. Я не знаю як це трапилося, яким чином цей законопроект, підготовлений Кабміном, він був зареєстрований і в даному випадку не було. Але хотів би, щоб можливо додаткові пояснення ми почули.

НАДТОЧІЙ Л.І. Законопроект дійсно надзвичайно важливий і його треба приймати. Цей законопроект він абсолютно до тих же частини і статті 6-1, як і 3833. Що хочу сказати. Яка відмінність між цими законами. Тут кілька слів міняється. У другій частині добавляється не тільки реєстрація бездомних осіб місця проживання, а місця перебування. І у першій частині вилучаються слова та інші особи. Безумовно, цей законопроект можна було б врахувати при доопрацюванні того законопроекту з врахуванням думки цього законопроекту можна було б прийняти у першому читанні 3833, який ми подали на розгляд Верховної Ради і цю пропозицію можна було б обговорити тут з представниками міністерств і відомств і, таким чином, врахувати їх при доопрацюванні у другому читанні. Мені здається, що це найскоріше вирішення цього питання. Питання надзвичайно важливе, його потрібно врахувати, тому що у нас дуже велика кількість людей, бездомних громадян, вони залишились без належної допомоги, без реєстрації. Тобто я думаю, що найкращий варіант – це прийняти той 3833, який стоїть...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Так його вже прийняли.

НАДТОЧІЙ Л.І. Ні, його ще не прийняли.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Він стоїть для розгляду.

ПАЦКАН В.В. Завтра стоїть.

НАДТОЧІЙ Л.І. Він стоїть завтра на розгляді. Прийняти його у першому читанні...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Але там у нас рекомендація в першому читанні і в цілому. І в цьому сенсі ми маємо внести поправку що прийняти за основу.

ПАЦКАН В.В. Можна з голосу внести.

НАДТОЧІЙ Л.І. З врахуванням сьогоднішнього обговорення можна було б запропонувати його прийняти у першому читанні і врахувати ці пропозиції.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Нема заперечень?

ПАЦКАН В.В. Ви доповідаєте, ми з голосу вносимо поправку і зразу голосуємо.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Добре, тоді ми таким чином і приймаємо. Що ми 3833 будемо рекомендувати взяти за основу, а при підготовці до другого читання врахувати ці пропозиції, які містяться в даному законопроекті. Тоді цей законопроект ми не приймаємо.

ГОЛОС ІЗ ЗАЛУ. *(мікрофон вимкнено)*

ПАЦКАН В.В. Чому, можемо. Ви завтра доповідаєте, а я з голосу вношу наприклад. Або Сулова або Логвинський і все. І ми маємо готовий законопроект.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дивіться, ми можемо, але є етична сторона, оскільки тут нема зараз при розгляді авторів того законопроекту.

ПАЦКАН В.В. Так є представник Кабміну.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Я маю на увазі Розенблат та інші.

СУСЛОВА І.М. Ми переговоримо, ми пояснимо...

(Загальне обговорення)

ГОЛОВУЮЧИЙ. Я не знаю. Якщо ви можете гарантувати, що автор законопроекту не буде... А якщо він буде заперечувати?

СУСЛОВА І.М. Ми поговоримо, пояснимо.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Давайте ми зараз прийнемо таке рішення, яке більш коректне. Якщо буде погодження наперед і я буду знати, я ж буду доповідати... щоб потім встав пан Розенблат і сказав, що а зі мною ніхто це не обговорював.

ПАЦКАН В.В. Я беру на себе зобов'язання поговорити.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Я все ж таки довіряю, але перевіряю. Так прошу, репліка.

СІМОН В.П. *(мікрофон вимкнено)*

ГОЛОВУЮЧИЙ. Колеги, дивіться. Є інша пропозиція. Ми можемо прийняти за основу і проголосувати за скорочений термін підготовки до другого читання. Тоді б ми врахували... Так будь ласка, прошу.

УСТИМЕНКО С.О. Дякую. Чому пропонується виключити визначення інші особи, які не мають постійного місця проживання. Оскільки на законодавчому рівні немає визначення такого поняття взагалі. Згідно із Законом України «Про основи соціального захисту бездомних осіб і безпритульних дітей» особа, яка перебуває у соціальному становищі, зумовленому відсутність будь-якого житла, призначеного та придатного для проживання, є бездомною особою. Це чисто юридичний аспект, просто немає такого визначення.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Будь ласка.

НАДТОЧІЙ Л.І. Я прошу вибачення. Справа у тому, що у пояснювальній записці ви тут викладаєте, що ви не тільки бездомним особам оці притулки надають, а і внутрішньо переміщеним особам. Просто тут є питання. Чи не будете ви внутрішньо переміщених осіб через півроку заставлять знову збирати документи і реєструвати?

УСТИМЕНКО С.О. Внутрішньо переміщені особи ідуть окремо.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Колеги, давайте ми... Все ж таки я думаю є логіка. Зараз це обговорення вже не додасть до того, про що ми... Ми погодились, що є логіка для того, щоб врегулювати це. За основу береться 3833, скорочений час підготовки до другого читання з врахуванням. Це дасть можливість ці неузгоджені деталі узгодити плюс ми висловимо повагу до авторів законопроекту, які зараз під час обговорення не присутні. Приймається? Добре.

Рухаємося далі. Ми закінчили розгляд законопроектів, з яких комітет визначено головним. І зараз переходимо до розділу інші питання. Пункт п'ятий. Це про проведення слухань в комітеті, комітетських слухань на тему: «Стан реалізації стратегії захисту та інтеграції в українське суспільство ромської національної меншини на період до 2020 року». Про що ідеться? Ідеться про дві речі. Перша, яка є «business as usual» і друга є надзвичайною. Тобто такі два аспекти.

То, що «business as usual» пригадайте, коли ми всі з вами були на першому законодавчому етапі реалізації плану дій щодо лібералізації візового режиму, одним з вимог завершення цього етапу була вимога Європейської комісії, щоб Україна розробила і затвердила стратегію захисту та інтеграції в українське суспільство ромів. Потім відповідно був прийнятий план. І це було прийнято. І ця стратегія розрахована до 2020 року. Тобто це є очевидний елемент парламентського контролю, оскільки наш парламентський комітет займається питаннями національних меншин, то відповідно це так. Але є надзвичайна обставина, вона пов'язана з подіями, які сталися в Ізмаїльському районі Одеської області, селище Лощинівка. Коли сталася трагедія і було вбито маленьку дівчинку. Потім, оскільки підозра пала на одного з ромів, які проживали на околиці цього селища, то деякі мешканці цього села при невтручанні поліції, представників органів внутрішніх справ, фактично стали здійснювати те, що деякі колеги, зокрема голова Конгресу національних громад пан Зісельс, назвав погромами. Як б там не було, але це знову таки на цьому можна прослідкувати яка була реакція місцевих органів влади, яка була реакція центральних органів влади, діяльність або бездіяльність. І це створило достатній резонанс.

Я брав участь у обговоренні цього питання і за участю представників ромської меншин, правозахисних організацій, представників уповноваженого з прав людини, де зазначалося, що такі речі, не можна на них не реагувати. Тому ми вирішили, моя пропозиція, в даному випадку до членів комітету, для того щоб ми виконали свою функцію контролю за виконанням стратегії

зазначеної, тим більше актуально в світлі наступного обговорення найближчим часом в Європейському парламенті можливості надання Україні безвізового режиму і з огляду на це, а також на суспільний резонанс і на необхідність підзвітності тих хто мають виконувати цю стратегію пропозиція така, щоб 5 жовтня ми провели Комітетські слухання з зазначеного питання «Стан реалізації стратегії захисту та інтеграції в українське суспільство ромської національної меншини на період до 2020 року». Де ми б запросили представників міністерства Внутрішніх справ, інших органів місцевого самоврядування, ромів, правозахисних організацій, представників Ради Європи, міжнародних організацій, які опікуються правами національних меншин, ромів зокрема. Будь ласка, прошу Вас, колега Логвинський.

ЛОГВИНСЬКИЙ Г.В. Ну я хотів би все ж таки, вважаючи, що це дуже важлива тема, ми повинні проводити ці слухання, ми повинні реагувати на будь-які заяви, які до нас звертаються. Я дуже поважаю всіх тих людей, які займаються цими проблемами, це наше завдання. Між цих хотів би підкреслити, що дата стоїть 5 жовтня 2016 року, наскільки я пам'ятаю по Регламенту такі рішення повинні бути затверджені не менше як за місяць. Щоб в них могли прийняти всі участь, можна було підготуватись. Тому, або ми свідомо повинні розуміти, що ми все ж таки приймаєм таке політичне рішення, або в даному випадку, треба поставити дату відповідно до Регламенту.

ГОЛОС ІЗ ЗАЛУ. *(Мікрофон вимкнено)*

ЛОГВИНСЬКИЙ Г.В. Як правило значно. Тоді питання в цьому місяці.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Як правило більше, колега Логвинський, ті хто хотіли прийняти вони з натхненням сприйняли повідомлення вже і ромські меншини і правозахисні організації, що так швидко не відкладаючи у довгу

скриньку Комітет відреагував на це і вже 5 жовтня ми зможемо провести такі слухання, тим більше, що в даному випадку, очевидно, що ця зала вона замала для того, щоб вмістити всіх бажаючих, тому ми попередньо замовили аудиторію 11-ту, 12-ту на Грушевського 18/2.

ЛОГВИНСЬКИЙ Г.В. Чудово, Григорій Михайлович, я хотів би підкреслити, що дуже чудово, що ми дуже швидко на все реагуємо, тому в мене є ще одне питання.

ГОЛОС ІЗ ЗАЛУ. *(Мікрофон вимкнено)*

ЛОГВИНСЬКИЙ Г.В. Да. Ми дуже хороший Комітет. Скажіть будь ласка вот я зараз дивлюсь на ці документи під назвою, порядок денний і мені так здається, що ми не Комітет з прав людини, ми якийсь інший такий комітет, який займається всім, а не тим, чим ми зобов'язані. У нас нещодавно пройшов великий злочин. Порушення прав людини на нашій території, на території Криму відбулися вибори в Державну Думу РФ. Мені незрозуміло, чому це питання не стояло в порядку денному нашого Комітету? Чому ми не зробили заяву від Комітету? Чому наші представники не голосували за заяву коли ми це робили в Парламенті? Чому ми не підтримали, тих громадян, які зараз там залишаються в заручниках? Тобто ця проблема турбує тільки представників «Народного фронту» і зовсім не турбує інших представників опозиційних фракцій імені керівництва, тому я наполягаю поставити це питання зараз, я наполягаю що спільно, дуже швидко, як ви реагуєте на проблеми, які у нас відбуваються підготувати заяви від Комітету і спільно ці заяви розповсюдити. В даному випадку не може бути жодних промов, що ми не звертаєм уваги і на підтримуємо території, що відбуваються з нашими громадянами. Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Колего Логвинський, я вітаю Ваш емоційний запал, але принагідно хочу зазначити абсолютно слухав відповідності з Законом, про парламентські комітети, що це право кожного члена комітету, включно і Ваш, колего Логвинський, ініціювати і заздалегідь було розданий порядок денний, всі мали можливість за тиждень висловити свої пропозиції щодо питань на розгляд порядку денного, скіки від Вас такої пропозиції не поступило, Ви не прийшли на початок засідання комітету, нажаль, при всьому бажанні, у мене як у Голови комітету не було можливості телепатично догадатися, що Ви маєте такі наміри і відповідно телепатично з посиленням на цю телепатію внести це в порядок денний.

ЛОГВИНСЬКИЙ Г.В. Григорій Михайлович, я з повагою відношусь до Вашого чувства юмора, до Вашого авторитету, Ви були Віце-прем'єром, Ви мали, так багато знали...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Ви пропустили, що з Донецька.

ЛОГВИНСЬКИЙ Г.В. Да, але пропустили такий великий факт, який не звернули увагу про голосування в Криму. Да, я дійсно попередив заранеє про те, що я в соціальних комітети повинен був захищати права наших громадян, я першим питанням з дозволу дуже правильного Голови комітету, тому, що я сказав, що поспішаю на власний комітет поставив це питання першим. Ми розглянули, підтримали соціальні вимоги, які нам були потрібні. Тому повернувся трошки пізніше. Про що повернувся трошки пізніше про що було попереджено заздалегідь. Між цим Ви вважаєте, що всі члени Комітету, які тут присутні просто негідні подати питання, про те що в нас відбулося в Криму? Тобто Ви вважаєте, що нас це не турбує? І тому не поставили, ми всі сподівались, що шановний Голова комітету не обведе уваги цієї проблеми і поставить це як рішення Комітету. Ми всі це підтримували.

ПАЦКАН В.В. Будь ласка, Григорій Володимирович. Я Вас дуже прошу. Давайте.

БРЕНЗОВИЧ В.І. Думаю давайте згідно нашого порядку денного рухатися далі. Припинемо ці баталії.

ПАЦКАН В.В. Василь Іванович, можна. Перше, не порушуйте права ромської національності. Давайте ми уже ухвалимо, або не ухвалимо рішення і не будемо заговорювати. Наступним ухвалимо рішення, якщо у Вас є, пан, Григорій Володимирович, заява, ми зараз тут її проголосуємо щодо виборів в Криму. Я думаю, що жоден із членів Комітету не буде заперечувати, але давайте зараз все таки або затвердимо, або відхилимо комітетські слухання щодо «Стану реалізації захисту та інтеграції в українське суспільство ромської національної меншини на період до 2020 року.». І в мене запитання одразу, Григорій Михайловичу, чи це нам дасть потім можливість інтегруватись Україну до тієї загальноєвропейської стратегії по ромським меншинам ми знаємо, що Україна не попала до, наскільки мені відомо до...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Колега Пацкан, я дякую за запитання, Ви розумієте, про що йде мова. Я думаю, що це буде важливо і оскільки Ви, як член міжвідомчої групи з організації стратегії інтеграції ромської меншини в Українське суспільство...

ПАЦКАН В.В. Я не знав нічого.

(Сміються)

ГОЛОВУЮЧИЙ. Я думаю матимете всі можливість, більш того що маю намір запропонувати, щоб оновлений склад, оскільки до нас звернувся зараз Міністерство культури з проханням рекомендувати члена Комітету визначити, щоб в оновлений склад ввійти я принагідно після того як ми

проголосуємо це питання пропонував би включити від імені Комітету колегу Пацкана до складу міжвідомчої робочої групи з питань виконання плану заходів, щодо реалізації зазначеної стратегії. Але спочатку я пропоную проголосувати знову ж таки рішення набере чинності коли інший член комітету також. Хто за прошу голосувати? Про слухання 5 жовтня 2016 року. Дякую.

Хто за те щоб делегувати колегу Пацкана до складу міжвідомчої групи зазначеної?

ГОЛОС ІЗ ЗАЛУ. *(Мікрофон вимкнено)*

ГОЛОВУЮЧИЙ. Колеги, є логіка, у нас два колеги з Закарпаття, де найбільше за всіма переписами знаходиться ромів так. І відповідно, оскільки, колега Брензович опікується за покликанням справами угорців, українців, він як...

ГОЛОС ІЗ ЗАЛУ. *(Мікрофон вимкнено)*

ГОЛОВУЮЧИЙ. Я цього не говорив. Отже, рішення прийнято. Тоді у нас, щоб ми з цим питанням уже покінчили є також питання, ще одне прикордонне і воно також власне замикається на колесі Пацкану. Українська частина двосторонньої українсько-словацької комісії з питань національної меншин, освіти і культури. Колега Пацкан перебував в складі до цього моменту і я думаю, як він за всіма відгуками показав себе з доброї сторони я б рекомендував би комітету ухвалити його кандидатуру для його щоб він увійшов в оновлений склад українсько-словацької комісії до речі дуже складної, як Ви бачили останні заяви Прем'єр-міністра Словаччини щодо санкцій, хоча це не стосується цих питань щоб колега Пацкан погодився і ми його підтримали увійти до складу.

ГОЛОС ІЗ ЗАЛУ. *(Мікрофон вимкнено)*

ГОЛОВУЮЧИЙ. Ну Ви ж на кордоні там. Немає заперечень?

Нема приймається.

Колеги, у нас залишається ще два питання. Перше це про звернення українського інституту національної пам'яті щодо презентації на засіданні Комітету проекту закону України «Про внесення змін до Закону України про реабілітацію жертв політичних репресій на Україні нова редакція.» Хто у нас з інституту? Прошу. Колеги, я прошу також врахувати, те що на жаль у нас зараз не всі члени комітету присутні. Секретаріат розсилав інформацію про це тому я Вас прошу зараз зробити більш коротку ніж Ви планували це, з огляду на те, що оскільки робоча група буде працювати, ну і далі, щоб ми не гаяли часу. Прошу.

ТИЛІЩАК В.С. Володимир Тиліщак. Дякую. Заступник голови Українського інституту національної пам'яті. Шановний Григорій Михайловичу, шановні народні депутати. Ми дуже вдячні за надану можливість представити наші напрацювання щодо створення нової редакції Закону України про реабілітацію жертв політичних репресій. Оскільки сьогодні вже говорилось, що насправді діючий Закон з погляду сьогоднішнього дня є недосконалий і викликає багато запитань, звернень, запитів, які ми отримуємо і я думаю ще більше отримує Комітет Верховної Ради. І тому ми ще минулого року відгукнулися на ініціативу громадськості в тому числі активістів РПР і розпочали роботу над таким законопроектом.

ГОЛОВУЮЧИЙ. РПР, це що?

ТАЛІЩАК В. Реанімаційний пакет реформ.

ГОЛОВУЮЧИЙ. А...

ТИЛІЩАК В.С. Результатом цього, цієї роботи став, стала поява законопроекту, який ми хочемо Вам представити, ми також вдячні Комітету за круглий стіл, який був проведений у травні місяці з цього питання. На цьому круглому столі ми також представляли цей законопроект, отримали зауваження які, врахували і уже з врахованими зауваженнями пропонуємо розглянути Комітету. Наша є пропозиція в тому, щоби депутати Комітету пан Юрій Шухевич взяли за онову цей проект і обговоривши, якщо потрібно, доопрацювавши, внесли на розгляд Верховної Ради. Якщо у нас є час я би тоді пропонував би своєму колезі Сергію Рябенку, який найбільше працював над тим Законом ознайомити колег.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Сергію, скіки Вам потрібно часу для того щоб...

ТИЛІЩАК В. Із новелами.

РЯБЕНКО С.Д. Я думаю, що пару хвилин достатньо.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Пару. Ви занадто. Ніколи за пару хвилин. П'ять хвилин. Прошу.

РЯБЕНКО С.Д. Дякую. Дякую. Отже, шановні члени комітету, пане Юрію Шухевич, основне, основна новела нашого Законопроекту те, що вже прозвучало сьогодні під час сьогоднішнього засідання Комітету це що діючий Закон нажаль охоплює лише незначну категорію тих осіб які постраждали від політичних репресій під час існування Радянського Союзу. В своєму законопроекті ми пропонуємо говорити про дві категорії насправді таких людей, дві великі групи, це власне ті особи, які були репресовані і ті особи, які постраждали від політичних репресій внаслідок того що хтось із їхніх близьких чи родичів зазнав таких політичних репресій. І власне в нашому законопроекті і передбачається, що реабілітація в широкому сенсі

цього слова, тобто і відновлення доброго імені, і відновлення відповідних прав, яких ці особи були позбавлені, воно має стосуватися саме цих двох груп. Тобто осіб, які зазнали політичних репресій, і осіб, які постраждали від таких політичних репресій. Крім іншого, в нашому законопроекті ми більш чітко визначили, що таке є репресія, в яких формах такі репресії здійснювалися в радянський період і які ознаки цих політичних репресій. Це, на нашу думку, дозволить тим органам, які здійснюватимуть власне процедуру реабілітації відповідних осіб з одного боку спростити їхню роботу з приводу визначення того, чи підпадає та чи інша особа під реабілітацію, чи була ця особа репресована, або чи зазнала така особа відповідних управнень від того, що репресовано було близьких цієї особи. А з іншого боку, на нашу думку, це дещо зменшить можливості для зловживань в частині реабілітації таких осіб, оскільки, як ми знаємо, діючий закон є достатньо неконкретним, його формулювання є достатньо широкі. І навіть з урахуванням відповідної Постанови Верховної Ради, яка в 90-х роках була прийнята про тлумачення окремих норм цього закону, він все одно, на нашу думку, дає можливість при бажанні зловживати цими поняттями, пов'язаними з реабілітацією відповідними органами. На нашу думку, більш чітке визначення відповідних понять, категорій воно навпаки зменшує ризик таких зловживань і дає більше гарантій відповідним особам, які мали би бути реабілітовані.

Крім того, з того, що пропонується нашим законопроектом, дуже важливий аспект є те, що за радянських часів люди зазнавали політичних репресій не тільки за рішенням судових органів, але й за рішенням так званих позасудових органів. Це так звані сумнозвісні «трійки», «двійки», особливі наради і тому подібне. З точки зору сучасної держави Україна, яка минулого року прийняла пакет декомунізаційних законів, то ці особи власне вони не є винними перед державою Україна. Держава Україна цих людей не засуджувала і тому моральний обов'язок держави власне зробити все, щоб як мінімум реабілітувати добре ім'я цих осіб, якщо їх немає в живих. Тому власне стосовно цієї категорії осіб, які зазнали політичних репресій за

рішенням так званих поза судових органів, виходячи з положень нашої діючої Конституції і виходячи з норм міжнародного законодавства, яке є частиною нашого національного законодавства, ми пропонуємо, щоб ці особи також мали право на реабілітацію, незалежно від того, по якій статті, з яких міркувань, ці особи були засуджені. На нашу думку, це є також і відновленням історичної справедливості.

Крім того, ще одна важлива новела нашого закону: ми пропонуємо дещо змінити саму процедуру реабілітації. Як ви знаєте, напевно, за діючим законодавством, цим займаються органи прокуратури. Але діючий закон він, на жаль, не в повній мірі відповідає і змінам до Конституції України, які набирають чинності найближчим часом, і діючій редакції Закону «Про прокуратуру», яка власне органам прокуратури не надає таких повноважень щодо здійснення реабілітації цих осіб.

Крім того, є ще один важливий аспект, на якому я хотів би наголосити. Це те, що питання реабілітації жертв репресій комуністичного режиму воно не мусить розглядатися виключно в юридичній категорії, оскільки це є і питання відновлення справедливості, і це є питання і прийняття до уваги певних історичних аспектів, за яких ті чи інші особи зазнали політичних репресій. Тому ми пропонуємо, щоб під час реабілітації власне приймалося до уваги не тільки кримінальні справи таких осіб, які зазнали політичних репресій, але й всі інші можливі докази, можливі матеріали. В тому числі архівні, в тому числі повідомлення відповідних осіб, родичів, інших осіб, які володіють якоюсь інформацією стосовно обставин притягнення репресованої особи до таких політичних репресій. На нашу думку, це теж дозволить більш об'єктивно підійти до самого процесу реабілітації, врахувати всі ці обставини і прийняти зважене рішення.

Ну іще на останок зазначу, що, так як я казав, органи прокуратури не в повній мірі за діючим законодавством мають право здійснювати реабілітацію, ми пропонуємо передати такі повноваження спеціально створеним комісіям з реабілітації, куди були би включені і делеговані

представники не тільки від органів прокуратури, від правоохоронних органів, але також і від Уповноваженого Верховної Ради з прав людини, і також від громадських організацій, які діють у сфері відновлення прав репресованих осіб. На нашу думку, це теж дозволило б забезпечити певний баланс інтересів між громадськістю, між органами державної влади, між представниками Уповноваженого з прав людини. І ось тому власне ось такі новели цього законопроекту, який ми пропонуємо вашій увазі.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую, Сергію. Нагадаю, що, як було вже сказано, в травні відбувся круглий стіл за сприяння Комітету, потім відповідно були звернення відповідно інституту. Зараз ми маємо змогу таку коротку, але неповноцінну презентацію, оскільки не присутні всі члени Комітету. Дякую. Будь ласка, хто з присутніх хотів би висловитись, або задати запитання? Колега Брензович.

БРЕНЗОВИЧ В.І. Я думаю, це дуже хороша ідея, вирішує дуже багато проблем, які були раніше не вирішені стосовно реабілітації жертв політичних репресій. Дійсно, є такі категорії, яких добре ім'я не було відновлено. І тому я підтримую цю ідею і думаю, треба створити робочу групу, яка би подивилася цей закон, потім треба виносити то на порядок денний Верховної Ради.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Будь ласка, колега Шухевич.

ШУХЕВИЧ Ю.Р. У мене тут є і зауважень багато. По-перше, що вважаю. Щоб реально він був прийнятий, його би треба було розділити на такі дві частини: по-перше, реабілітація, моральна реабілітація, морально-політична. А з другого боку, пільги, які там передбачаються. Бо знаєте, якщо говорити про пільги, тепер, в цей час, з цими фінансами, які ми маємо, воно

не пройде. Це я просто скажу. Але хотілося б, щоб ці люди дістали морально-політичну реабілітацію.

Друге. Трошки, мені здається, ваші, як то кажуть по руски громоздкі ті комісії по реабілітації. На мій погляд, можна було, треба було трошки упростити. Там дійсно треба було би попрацювати над тими всіми категоріями, бо я читав так, можна сказати, поверхово. Але я був тоді на обговоренні на круглому столі. І так познайомився з викладеним матеріалом інституту. Отже, там, але це вже чисто редакційні дещо правки. Але в мене є там такі зауваження: ви скажіть, як то так, що старий Закон компенсацію дає за 6,5 років (75 місяців). Ви пропонуєте збільшити до скільки?

РЯБЕНКО С.Д. Сто місяців.

ШУХЕВИЧ Ю.Р. До 100 місяців. Що, Ви ласку робите? І ви знаєте, що Ви робите, ні? Ви кажете, що прокуратура не має тепер повноважень і Ви стаєте на позицію советської прокуратури. Ви, правда, трошки ласку зробили – до 100 місяців збільшили компенсацію. Тобто, ваша логіка: ну він більше, як він має більше років як він 25 років відсидів, значить він завинив перед радянською владою. Ну тож не будемо ми 25-річника так повністю йому компенсувати. Ну вже дамо тепер, але враховуючи, що роки, дамо сто. Так ви думали, збільшуючи до ста? А може, треба було отак перевернути догори ногами і ті, які відсиділи 25 років і більше, може мали б якраз повністю, а може, тим би обмежити? Зменшити. От тоді би було, бо ті люди, які довго відсиділи, значить вони дійсно зробили більше, і зробили більше для повалення оцього нелюдського терористичного режиму сталінського і його нащадків. Хіба не так? Ви розумієте, Симчич, якому пам'ятник в Коломиї стоїть, який просидів 32 роки, він дістане тільки за сто місяців. А ці 32 роки так, всі інші. І йому, так як ви передбачаєте реабілітацію, йому тепер 94, йому ще треба 4 роки прожити, щоби дістати ту реабілітацію. Змусити його то зобов'язати прожити. Ви знаєте, що Оля Ільків, якій 96 років, я не знаю, чи

вона може, бо вона підупадає останнім часом. Я її недавно бачив. Я не знаю, чи вона зможе дотягнути ще до ста років, щоб дістати компенсацію. Так, я сказав, що компенсацію, цього треба було би відділити, але коли вже про саму ідею того закону, то в мене отакі зауваження. І чому тут звертатися, от ви списали зі старого закону звернення про реабілітацію і поправили трошки отих 75 місяців на 100 місяців. В тому відношенні. А варто було зовсім відштовхнутися від старого закону про реабілітацію. Або тільки ото, ото, ото виписати двома стрічками. Оце мої зауваження. Дякую.

ТИЛІЩАК В.С. Дякуєм за зауваження. Думаю, ми ще в процесі доопрацювання, ми готові, відкриті до обговорення. Як запропонують народні депутати, ми готові підтримати. Ми абсолютно розуміємо, поділяємо і ту стурбованість пана Юрія, але знову ж таки, виходячи із пошуку компромісу, можливо дійсно недосконала норма.

ШУХЕВИЧ Ю.Р. З ким?

ТИЛІЩАК В.С. З фінансовою ситуацією.

ГОЛОВУЮЧИЙ. У мене є пропозиція: оскільки ми не маємо зараз можливості мати повноцінне обговорення, у кожного є з членів Комітету цей проект станом на липень, так я розумію, цього року, і думаю, важливо, щоб інші члени Комітету також це отримали. І ми можемо тоді в робочому порядку потім прийняти рішення щодо робочої групи і того, щоб далі рухатися. Але вона очевидно має бути достатньо розширена і репрезентативна і не лише замикатися в рамках самого Комітету, а й з урахуванням багатьох аспектів, залученням громадськості, аспекту, про який пан Шухевич сказав, щодо соціальних речей, які варто також реалістично враховувати. Але якщо враховано, то воно має виконуватись, а не зупинятись виконання кожного року, коли готується бюджет і т.д. Я хочу подякувати

колегам з Інституту національної пам'яті за таку ініціативу. Комітет прислухається до цього і ми далі вже в робочому порядку будемо в контакті, щоб рухатися вперед. Дякую.

Тепер у нас залишилося ще одне питання. Перше, дуже коротко. Ми деякий час тому розглядали звернення Міжнародного Республіканського інституту щодо погодження Комітетом – бенефіціаром плану закупівлі товарів, робіт і послуг, що придбаваються за кошти міжнародної технічної допомоги в рамках проекту «Зміцнення політичних процесів в Україні. Компонент II». (Да, вам дякую, прошу, до побачення.) Надані матеріали в папках у вас. У нас присутній директор представництва Міжнародного Республіканського інституту Майкл Дракман, Тарас Бик – керівник програм Міжнародного Республіканського інституту. Будь ласка, коротко, дуже коротко і в чому. Це технічна річ, так ми розуміємо.

ДРАКМАН М. Дякую. Доброго дня! (англійською мовою)

БИК Т. (переклад) Дякую, буду дуже коротко. Передусім висловлю подяку Комітету за підтримку Міжнародному Республіканському інституту і його діяльності в Україні. І я буду вдячний за продовження такої підтримки протягом наступних трьох місяців. Тобто в кінці грудня наша програма завершується. Ми надали відповідну інформацію. Якщо будуть якісь запитання ми будемо раді надати таку інформацію. В рамках нашої діяльності ми намагаємось максимально активно працювати, в тому числі з тими громадами, які постраждали в східній Україні, а також з кримсько-татарською спільнотою. Дякую. Буду радий відповісти на ваші запитання.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Thank you. Будь ласка, колеги, які є запитання до колег з IRI?

Колега Логвинський.

ЛОГВИНСЬКИЙ Г.В. (англійською мовою) Кілька слів про організацію.

ДРАКМАН М. (англійською мовою)

БИК Т. (переклад) Разом з нашим партнером, Міжнародний Республіканський інститут разом з нашим партнером Демократичним національним інститутом працює в Україні з 1994 року і допомагає у сприянні демократичних процесів в Україні та багатьох інших країнах. В першу чергу ми працюємо з політичними партіями, з депутатами місцевих рад. В Україні у нас особливий наголос на роботі з молоддю. Нашими основними донорами є USID, а також уряд Канади, за підтримки якого ми, зокрема, маємо наш тренінговий центр в м. Дніпро, де ми проводимо регулярно навчання для молодих активістів, які збираються йти в політику.

ГОЛОВУЮЧИЙ. А головою правління або наглядової ради інституту Республіканського є сенатор Маккейн, так само як відповідно Національний демократичний інститут, головою правління якого є пані Мадлен Олбрайт. Наскільки я розумію, в рамках цього проекту також проводяться також і опитування громадської думки за підтримки уряду Канади, які час від часу ви оприлюднюєте щодо стану політичних процесів в Україні.

БИК Т. Так, ми проводимо опитування. Це регулярні опитування, національні опитування. При чому кожного разу ми намагаємося зараз проводити національні опитування з довибіркою в якомусь регіоні. Тобто ми робили довибірку в звільнених від окупації регіонах Донбасу, в Дніпропетровській області, в Закарпатській області і т.д. Кожен раз ми вибираємо якусь область, де намагаємось дослідити суспільно-політичні процеси. Окрім того, у нас є великі муніципальні опитування. Це опитування, які проводяться в 24 обласних центрах України, тобто всі фактично обласні центри плюс Маріуполь і Северодонецьк. І цю інформацію ми надаємо

керівництву країни, керівництву міст, керівництву політичних партій для розуміння тих процесів, які відбуваються в містах чи на території України.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую. У нас є від імені секретаріату таке побажання, оскільки Комітет є бенефіціаром проекту вже довгий час, щоб по можливості включати працівників секретаріату Комітету з прав людини в тренінги, навчальні поїздки, можливо, також ми говорили про методичні матеріали, публікації для того, щоб була можливість через співпрацю через IRI і секретаріату, а там, де це є доцільно і, можливо, членам Комітету також дізнаватися більше і також підвищувати свою кваліфікацію. Колега Пацкан.

ПАЦКАН В.В. Плюс я ще прошу Вас уже не перший рік надавати нам так само інформацію. Можливо, ми так само будемо делегувати своїх помічників на Ваші тренінги або самі поїдемо, наприклад, на Ваші тренінги. Давайте в подальшому більш глибоку комунікацію з Комітетом, так як Комітет є бенефіціаром. І ми зараз маємо затвердити фінансовий звіт.

ДРАКМАН М. (англійською мовою).

ПАЦКАН В.В. Тільки що згадали, що Ви проводили тренінги в Закарпатті, но я про них не чув.

БИК Т. Не тренінги, а опитування.

ПАЦКАН В.В. А, опитування. Sorry.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Колеги, очевидно, що немає заперечень щодо того, щоб ми затвердили, але з цими побажаннями. Я також відповідно, враховуючи емоціональний стан здоров'я колеги Логвинського, не буду запитувати, який рейтинг зараз партія, яку він представляє, хоча міг би.

Зверніть увагу, я цього не роблю. Натомість надалі бажаю Вам успіхів, проводити такі ж якісні соціологічні опитування, які відбивають стан громадської думки в Україні і вважаються об'єктивними. Також Комітет підтримує це, затверджує.

І в нас є зовсім останнє питання, яке вже не стосується ІРІ. До нас звернувся заступник Міністра з питань тимчасово окупованих територій та внутрішньо переміщених осіб. Зараз створюється робоча група з питань підготовки проектів законів та підзаконних, підзаконних, зверніть увагу, що важливо, підзаконних нормативно-правових актів, тобто йдеться про розпорядження і постанови Кабміну (ми щодо ВПО про це багато говорили) щодо вдосконалення захисту прав людини внутрішньо переміщених осіб. Пропозиція делегувати представника від Комітету з прав людини. Шановні колеги, якщо ви не заперечуєте, я б хотів би вашої підтримки для того, щоб мене як Голову Комітету і людину з Донецька, як я вже говорив неодноразово, делегували.

ЛОГВИНСЬКИЙ Г.В. Я до Вас приєднаюсь.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Я не маю заперечень. Якщо пан Тука не буде заважати проти розширення цього мандату, йдучи назустріч. В дусі популізму я би вітав це, але це вже буде на розгляд. Я думаю, що не буде заперечень. Дякую.

ЛОГВИНСЬКИЙ Г.В. Щодо Криму, Григорій Михайлович, я так розумію наше рішення Комітету...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Тут ВПО.

ЛОГВИНСЬКИЙ Г.В. Я так розумію, що ми все, закінчили вже.

ПАЦКАН В.В. Питання по Криму ще.

ЛОГВИНСЬКИЙ Г.В. Ви казали, це останнє питання.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Це автоматично. Кожен член Комітету може ініціювати це питання. Колега Логвинський, я так розумію, ініціює розгляд цього питання на наступному на наступному засіданні Комітету.

ЛОГВИНСЬКИЙ Г.В. Ні, я навпаки, вважаю, ми не маємо часу гаяти й чекати, поки за тиждень або за два тижні ми розглянемо це питання. Пропоную, щоб всі члени Комітету разом з секретаріатом на протязі доби, як ви це раніше робили, надали власні пропозиції. Я можу допомогти цими пропозиціями, щоб завтра всі члени Комітету в другій половині дня підписали цю заяву і всі за власними підписами направили її в відповідний орган та відповідно до Регламенту заяву Верховної, нашого Комітету Верховної Ради про агресію Російської Федерації і незаконні дії на окупованій території. Я думаю, що всі нас підтримають.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Я підтримую Вашу ініціативу. Я не можу, на щастя, говорити за всіх інших членів Комітету – чи вони зобов'язані чи не зобов'язані підписати заяву, але вітаю Вашу ініціативу підготувати проект такої заяви. Я сподіваюся, що він може бути розданий членам Комітету для того, щоб вони мали можливість зауваження свої дати і пропозиції. З урахуванням цим зауважень і пропозицій...

ЛОГВИНСЬКИЙ Г.В. Ну Ви ж нас підтримуєте, що в нас не буде таких членів Комітету, які навіть не ходять, що не потрібно буде...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Я ще раз, не тестуйте моє терпіння, воно безмежне. Але в даному випадку є певна межа, яку, я думаю, в даному випадку варто не

переступати. Дякую. Ще оголошення? Все? Засідання завершено. Дякую всім присутнім.